

“मीठे बच्चे- आत्म-अभिमानले विश्वको मालिक बनाउँछ, देह-अभिमानले कङ्काल बनाउँछ, त्यसैले आत्म-अभिमानी भव ।”

प्रश्न : कुन चाहिँ अभ्यासले अशरीरी बन्नमा धेरै मदत गर्छ ?

उत्तर : आफूलाई सदा कलाकार (एक्टर) सम्भ, जसरी कलाकारले भूमिका (पार्ट) पूरा हुने बित्तिकै वस्त्र उतारिदिन्छ, यसैगरी तिमी बच्चाहरूले पनि अभ्यास गर्नु छ । कर्म पूरा हुने बित्तिकै पुरानो वस्त्र (शरीर) छोडेर अशरीरी बन । आत्मा भाइ-भाइ हुन्, यो अभ्यास गरिराख । यो नै पावन बन्ने सहज साधन हो । शरीरलाई देख्नाले विकारी विचार चल्छ, यसैले अशरीरी भव ।

ओम् शान्ति । बाबा बसेर बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ किनकि धेरै बेसमभ बनेका छन् । ५ हजार वर्ष पहिला पनि तिमीलाई सम्झाइएको थियो र दैवी कर्म पनि सिकाइएको थियो । तिमी देवी-देवता धर्ममा आएका थियौ फेरि ड्रामा प्लान अनुसार पुनर्जन्म लिँदा-लिँदै अबै कलाहरू कम हुँदा-हुँदै यहाँ यथार्थ (प्राक्टिकल) मा बिलकुलै शून्य कला भएका छौ, किनकि यो हो नै तमोप्रधान रावण राज्य । यो रावण राज्य पनि पहिले सतोप्रधान थियो । फेरि सतो, रजो, तमो बन्यो । अहिले त बिलकुलै तमोप्रधान छ । अब यसको अन्त्य हुन्छ । रावण राज्यलाई भनिन्छ आसुरी राज्य । रावणलाई जलाउने चलन (फेसन) भारतमा छ । रामराज्य र रावण राज्य पनि भारतवासीले भन्छन् । रामराज्य हुन्छ नै सत्ययुगमा । रावण राज्य छ कलियुगमा । यो धेरै बुझ्नपर्ने कुरा छ । बाबालाई आश्चर्य लाग्छ- राम्रा-राम्रा बच्चाहरूले पनि पूरा नबुझेकाले तकदिरलाई लकिर (रेखा) लगाउँछन् । रावणका अवगुणमा टाँसिन्छन् । दैवी गुणको आफै पनि वर्णन गर्छन् । बाबाले सम्झाउनुभएको छ- तिमीहरू तिनै देवताहरू थियौ । तिमीहरूले नै ८४ जन्म भोगेका हो । तिमीहरूलाई फरक बताएको छ, तिमी किन तमोप्रधान बनेका छौ । यो हो रावण राज्य । रावण हो सबैभन्दा ठूलो दुस्मन, जसले भारतवर्षलाई यति कङ्काल तमोप्रधान बनाएको छ । रामराज्यमा यतिका मानिसहरू हुँदैनन् । वहाँ त एक धर्म हुन्छ । यहाँ त सबैमा भूतको प्रवेश भएको छ । क्रोध, लोभ, मोहको भूत छ हैन । हामी अविनाशी हो, यो शरीर विनाशी छ, यो भुल्छन् । आत्म-अभिमानी बन्दै बन्दैनन् । देह-अभिमानी धेरै छन् । देह-अभिमान र आत्म-अभिमानमा रात-दिनको फरक छ । आत्म-अभिमानी देवी-देवता सारा विश्वका मालिक बन्छन् । देह-अभिमान हुनाले कङ्काल बनेका छन् । भारतखण्ड सुनको चरी थियो, भन्न त भन्छन् तर बुझ्दैनन् । शिवबाबा आउनुहुन्छ दैवी बुद्धि बनाउन । बाबा भन्नुहुन्छ- मीठा-प्यारा बच्चाहरू ! तिमीहरूलाई विश्वको मालिक बनाउँछु, यी लक्ष्मी-नारायण विश्वका मालिक थिए । कहिल्यै सुनेका छौ- यिनीहरूलाई राजाई कसले दियो ? उनीहरूले कुनचाहिँ यस्तो कर्म गरे जसकारण यति उच्च पद पाए ? कर्मको कुरा छ नि । मनुष्य आसुरी कर्म गर्छन् भने त्यो कर्म विकर्म बन्छ । सत्ययुगमा कर्म अकर्म हुन्छ । वहाँ कर्मको खाता हुँदैन । बाबा सम्झाउनुहुन्छ- नबुझेका कारण धेरै विघ्न पाछ्छन् । भन्दछन्, शिव शंकर एकै हुन् । अरे, शिव निराकारलाई एकलै देखाउँछन्, शंकर पार्वती देखाउँछन्, दुवैको क्रियाकलाप (एक्टिविटी) बिलकुलै फरक छ । मन्त्री र राष्ट्रपति (मिनिस्टर र प्रेसिडेन्ट)लाई एउटै कसरी भन्न सकिन्छ ? दुवैको पद बिलकुल अलग छ, त्यसैले शिव शंकरलाई एक कसरी भन्न मिल्छ ? यो जान्दछौ- जसलाई राम सम्प्रदायमा आउनु छैन उनीहरूले बुझ्दैनन् पनि । आसुरी सम्प्रदायले गाली दिन्छन्, विघ्न पाछ्छन् किनकि उनीहरूमा ५ विकार छन् । देवताहरू हुन् सम्पूर्ण निर्विकारी । उनीहरूको कति उच्च पद छ । अब तिमी सम्भन्छौ- हामी कति विकारी थियौ । विकारबाट पैदा हुन्छन् । संन्यासीहरूलाई पनि विकारबाट पैदा हुनु छ, फेरि संन्यास गर्छन् । सत्ययुगमा यी कुराहरू हुँदैनन् । संन्यासीहरूले सत्ययुगका बारेमा बुझ्दैनन् । भन्छन्- सत्ययुग छँदै छ । जस्तै भन्छन्, कृष्ण हाजिर छन्, राधा पनि हाजिर छन् । अनेक मत-मतान्तर, अनेक धर्म छन् । आधाकल्प दैवी मत चल्छ जुन अहिले तिमीहरूलाई मिलिरहेको छ । तिमीहरू नै ब्रह्मा मुख वंशावली फेरि विष्णुवंशी र चन्द्रवंशी बन्छौ । ती दुवैलाई राजघराना (डिनाइस्टी) भनिन्छ, अनि यसलाई ब्राह्मण कुल भनिन्छ । यसलाई राजघराना भनिँदैन । यिनको राजाई हुँदैन । यो पनि तिमीहरूले नै जान्दछौ । तिमीहरूमा पनि कसै-कसैले बुझ्दछन् । कोही सुधिदै-सुधिदैनन्, कुनै न कुनै भूत छ । लोभको भूत,

क्रोधको भूत छ । सत्ययुगमा कुनै भूत हुँदैन । सत्ययुगमा हुन्छन् देवताहरू, जो धेरै सुखी हुन्छन् । भूतले नै दुःख दिन्छ, कामको भूतले आदि-मध्य-अन्त्य दुःख दिन्छ । यसमा धेरै मेहनत गर्नु छ । सामान्य कुरा (सानिमाँको घर) होइन । बाबा भनिरहनुहुन्छ- भाइ-बहिनी सम्झियौ भने विकारी (क्रिमिनल) दृष्टि जाँदैन । हर कुरामा हिम्मत चाहिन्छ । कसैले भनिदिन्छन्- विवाह गर्दैनौ भने घरबाट बाहिर निस्क । त्यसैले हिम्मत चाहिन्छ । आफ्नो जाँच पनि गरिन्छ । तिमी बच्चाहरू धेरै पदमापदम भाग्यशाली बनिरहेका छौ । यी सबैकुरा खत्तम हुनेछन् । सबैकुरा माटोमा मिल्नेछ । कोही त राम्रो हिम्मत राखेर चल्छन् । कोही हिम्मत राखेर पनि फेरि फेल हुन्छन् । बाबा हर कुरामा सम्झाइरहनुहुन्छ । तर गर्दैनन् भने बुझिन्छ पूरा योग गरेका छैनन् । भारतवर्षको प्राचीन राजयोग त प्रसिद्ध छ । यस योगद्वारा नै तिमी विश्वको मालिक बन्छौ । पढाइ हो आम्दानीको स्रोत (सोर्स अफ इनकम) । पढाइद्वारा नै तिमी नम्बरवार उच्च पद पाउँछौ । भाइ-बहिनीको सम्बन्धमा पनि बुद्धि चंचल (चलायमान) हुन सक्छ, यसैले बाबा योभन्दा पनि उच्चतामा लिएर जानुहुन्छ- आफूलाई आत्मा सम्झ, अरूलाई पनि आत्मा भाइ-भाइ सम्झ । हामी सबै भाइ-भाइ हौं भने अरू दृष्टि जाने नै छैन । शरीरलाई देख्नाले विकारी ख्याल आउँछ । बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू ! अशरीरी भव, देही अभिमानी भव । आफूलाई आत्मा सम्झ । आत्मा अविनाशी छ । शरीरबाट पार्ट बजायो, फेरि शरीरबाट अलग भएर जानुपर्छ । ती कलाकारहरू त पार्ट पूरा गरेर कपडा बदल्छन् । तिमीहरूले पनि अब पुरानो कपडा (शरीर) उतारेर नयाँ कपडा लगाउनु छ । अहिले आत्मा पनि तमोप्रधान छ, शरीर पनि तमोप्रधान छ । तमोप्रधान आत्मा मुक्तिमा जान सक्दैन । पवित्र भएपछि नै जानेछ । अपवित्र आत्मा फर्केर (वापस) जान सक्दैन । यो भूटो बोल्छन्- फलाना ब्रह्मा लीन हुनुभयो । कोही पनि जान सक्दैन । वहाँ जस्तो वृक्ष बनेको छ त्यस्तै रहन्छन् । यो तिमी ब्राह्मण बच्चाहरूले नै जान्दछौ । गीतामा ब्राह्मणहरूको नाम केही पनि देखाइएको छैन । यो त सम्झाइएको छ कि प्रजापिता ब्रह्माको तनमा प्रवेश गर्छु त्यसैले अवश्य आफ्नो बनाएको (एडप्सन) हुनुपर्छ । ती ब्राह्मणहरू हुन् विकारी, तिमी हौ निर्विकारी । निर्विकारी बन्नमा धेरै अत्याचार सहन गर्नुपर्ने हुन्छ । यस नाम रूपलाई देख्नाले धेरैलाई विकल्प आउँछ । भाइ-बहिनीको सम्बन्धमा पनि गिर्छन् । लेख्छन्- बाबा म गिरेँ, कालो मुख बनाएँ । बाबा भन्नुहुन्छ- हेर ! मैले भनें भाइ-बहिनी भएर रहनु, तिमीले फेरि यो खराब काम गर्नु । त्यसको फेरि धेरै कडा सजाय मिल्छ । यत्तिकै कसैले कसैलाई खराब काम गर्छन् भने उनीहरूलाई जेलमा राख्छन् । सृष्टि कति पवित्र थियो जसलाई मैले स्थापना गरेँ । त्यसको नाम हो नै शिवालय । यो ज्ञान पनि कसैमा छैन । बाँकी शास्त्र आदि जो छन् ती सबै भक्तिमार्गका कर्मकाण्ड हुन् । सत्ययुगमा सबै सद्गतिमा छन्, यसैले वहाँ कसैले पुरुषार्थ गर्दैनन् । यहाँ सबै गति-सद्गतिका लागि पुरुषार्थ गर्छन् किनकि दुर्गतिमा छन् । गंगा स्नान गर्न जाँदा के गंगाको पानीले सद्गति दिन्छ र ? के त्यसले पावन बनाउँछ र ? केही पनि जान्दैनन् । तिमीहरूमा पनि नम्बरवार छन् । कसैले आफैँ जान्दैनन् भने अरूलाई के सम्झाउँछन्, यसैले बाबा पठाउनुहुन्छ । गायन गरिरहन्छन्- बाबा हजुर आउनुभयो भने हजुरको श्रीमतमा चलेर देवता बन्नेछौ । देवताहरू रहनेछन्- सत्ययुग र त्रेतामा । यहाँ त सबैभन्दा बढी काम विकारमा फँसेका छन् । काम विकार विना रहन सक्दैनन् । यो विकार आमा-बुवाको वर्सा जस्तै हो । यहाँ तिमीलाई मिल्छ रामको वर्सा, पवित्रताको वर्सा मिल्छ । वहाँ विकारको कुरै हुँदैन ।

भक्तहरू भन्छन्- कृष्ण भगवान् हुन् । तिमी उनलाई ८४ जन्ममा देखाउँछौ । अरे, भगवान् त निराकार हुनुहुन्छ । उहाँको नाम शिव हो । बाबा कति राम्रोसँग सम्झाउनुहुन्छ । दया पनि लाग्छ । रहमदिल हुनुहुन्छ नि । यिनी कति राम्रा समझदार बच्चा छन् । देख्नमा भव्यता (भभका) पनि राम्रो छ । जसमा ज्ञान र योगको तागत छ उनीहरूले आकर्षण गर्छन् । पढे-लेखेकाहरूलाई सत्कार राम्रो मिल्छ । नपढेकालाई सत्कार मिल्दैन । यो त जन्दिछौ- अहिले सबै आसुरी सम्प्रदाय हुन् । केही पनि जान्दैनन् । शिव र शंकरको अन्तर त बिलकुल स्पष्ट छ । उहाँ हुनुहुन्छ मूलवतनमा, उनी छन् सूक्ष्म वतनमा, सबै एकनाश कसरी हुन सक्छन् ? यो त तमोप्रधान दुनियाँ हो । रावण दुस्मन हो आसुरी सम्प्रदायको, जसले आफूसमान बनाइदिन्छ । अहिले बाबाले तिमीलाई आफूसमान दैवी सम्प्रदाय बनाउनुहुन्छ । वहाँ रावण हुँदैन । आधाकल्प त्यसलाई जलाउँछन् । राम

राज्य हुन्छ सत्ययुगमा । गान्धीजीले रामराज्य चाहन्थे तर उनले रामराज्य कसरी स्थापना गर्न सक्छन् ? उनले कुनै आत्म-अभिमानी बन्ने शिक्षा दिँदैनथे । बाबाले नै संगमयुगमा भन्नुहुन्छ- आत्म-अभिमानी बन । यो हो उत्तम बन्ने युग । बाबा कति प्यारसँग सम्भाइरहनुहुन्छ । घरी-घरी बाबालाई कति प्यारसँग याद गर्नुपर्छ- बाबा हजुरको कमाल छ । म कति पत्थर बुद्धि थिएँ, हजुरले मलाई कति उच्च बनाउनुहुन्छ ! हजुरको मत विना म अरू कसैको मतमा चल्दिनँ । अन्त्यमा सबैले भन्नेछन्- वास्तवमा ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू त दैवी मतमा चलिरहेका छन् । कति राम्रा-राम्रा कुराहरू सुनाउँछन् । आदि-मध्य-अन्त्यको परिचय दिन्छन् । आचरण सुधाछन् । अच्छा !

मीठे-मीठे सिक्कीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार :

- १) दृष्टिलाई शुद्ध पवित्र बनाउनका लागि कसैको पनि नाम-रूपलाई नदेखी अशरीरी बन्ने अभ्यास गर्नु छ । स्वयंलाई आत्मा सम्झिएर, आत्मा भाइसँग कुरा गर्नु छ ।
- २) सबैको सत्कार प्राप्त गर्नका लागि ज्ञान-योगको तागत धारण गर्नु छ । दैवी गुणहरूद्वारा सम्पन्न बन्नु छ । आचरण सुधार्ने सेवा गर्नु छ ।

वरदान : स्वराज्यको संस्कारद्वारा भविष्य राज्य अधिकार प्राप्त गर्नेवाला तकदिरवान् आत्मा भव

धेरै समयको राज्य अधिकारी बन्ने संस्कारले धेरै समय भविष्य राज्य अधिकारी बनाउनेछ । यदि पटक-पटक वशीभूत हुन्छौ, अधिकारी बन्ने संस्कार छैन भने राज्य अधिकारीहरूको राज्यमा रहनेछौ, राज्य भाग्य प्राप्त हुनेछैन । त्यसैले ज्ञानको दर्पणमा आफ्नो तकदिरको रूपलाई हेर । धेरै समयको अभ्यासद्वारा आफ्नो विशेष सहयोगी कर्मचारी वा राज्य कारोबारका साथीहरूलाई आफ्नो अधिकारद्वारा चलाऊ, राजा बन तब भनिनेछ तकदिरवान् आत्मा ।

स्तोत्रगन : सकाश दिने सेवा गर्नको लागि बेहदको वैराग्य वृत्तिलाई प्रकट (इमर्ज) गर ।